

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

เราเห็นใจนายก ใครจะทุกข์ยิ่งกว่า

นี่ช่องโหน (รพช.จังหวัดนครราชสีมา) นึกว่าทีวีช่องนั้นช่องนี้มา วันนี้เห็นแปลก ๆ ก็เลยถาม เพราะคนทุกวันนี้มันชอบแปลก ๆ นะ ด้อม ๆ ไปนี้คนเดียว พอซาลกลับมาอืหนุติดตามมาแล้ว มันเป็นอย่างนั้นนะ อืหนุติดตามมาแล้ว จึงต้องได้พิจารณาสังเกตดูเรื่อยไม่จั้นไม่ได้ ถัธรรมแล้วตายตัว ต้นกับปลายตรงกันเลยไม่มีเอนมีเอียง นี่ทางเข้าหมู่บ้านตาดที่มันพังอยู่เวลานี้ เราถามเขาไปแล้วเพราะมันนานแสนนาน น้ำท่วมเซาะเข้าไปจนขาด ดีไม่ดีจะพังหมดเข้าหมู่บ้านไม่ได้ หมู่บ้านก็ออกไม่ได้ เราจึงได้ถามเมื่อสักสองอาทิตย์มาแล้ว ถามถึงเรื่องว่าทางเหล่านี้เป็นยังงัย เรื่องเท่ามันเหยียบได้ทุกคน แม้กระทั่งหมามันก็ไปทางสายนั้นอย่าว่าแต่คนไปเลย แต่เวลาทางชำรุดไม่เห็นสนใจกัน เป็นเพราะเหตุใดจึงถาม เราอยากทราบสาเหตุ

ในหมู่บ้านตาดนี้คนมีจำนวนเท่าไร เดินเข้าออกทางนี้ทั้งนั้น ที่อื่น ๆ มากก็เดินเข้าออกตลอดเวลา แต่ทางสายนี้พังกำลังจะขาดสะบั้นลงไปหมดแล้ว ทำไมไม่เห็นใครเหลียวแล เราถามว่าอย่างนี้ แล้วอยู่ในความรับผิดชอบของใครให้สืบถามดู ถ้าหากว่าไม่มีใครจริง ๆ เราจะลงมือเลย รพช.นี้จะลงทันที อันนี้เมื่อถามไป ๆ ก็บอกว่า รพช.เรารับผิดชอบ เท่านั้นเราก็เป็นอันว่าปล่อยเรื่องมา ถ้าไม่มีใครรับผิดชอบมันก็จะเข้ามาหมู่บ้านตาด ออกจากนั้นก็เราเข้าตรงกลางเลย แต่นี้ทางด้าน รพช.รับผิดชอบเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นอันว่าถอนตัวมา เมื่อมีโอกาสมือไรทำนเหล่านี้ก็จะทำเอง เราคิดอย่างนั้นนะ เป็นอันว่าหมดปัญหาไปทางสายนี้

ผู้ว่าชัยพรนี้ก็เป็นลูกศิษย์มาดั้งเดิม ช่วยทำประโยชน์ให้จังหวัดอุดรเราเกี่ยวกับเรื่อง รพช.นี้ เรียกว่าเป็นลูกศิษย์พระว่ำนั่นเถอะนำ ไปทุกแห่งทุกหนพวกเจอะบาดงบาดาลอะไร แต่ก่อนเป็นหัวหน้า รพช.หรืออะไรเราก็จำไม่ได้ มีแต่ใช้แหลกเลย เป็นหัวหน้าทางไหนเราไม่สนใจ ออกจากนี้ก็ย้ายไปเป็นผู้ว่าอุดรติดถึ ออกจากผู้ว่าอุดรติดถึก็เข้ากรุงเทพ แม้แต่ทางที่เข้ามานี้แกไปเป็นผู้ว่าอยู่ที่อุดรติดถึ ไปพบกันที่นั่น ตอนนั้นผู้ว่าชัยพรเราเป็นผู้ว่าอยู่ที่อุดรติดถึ พอติเราไปเทศน์ที่นั่น พูดถึงเรื่องอะไร ๆ การทำถนนหนทาง เราก็เลยพูดถึงทางเข้าหมู่บ้านตาด ท่านยังไม่ได้ปล่อยบั้งเหียนนะ ท่านถือบั้งเหียนอยู่ พอพูดไปเกี่ยวข้องกับทางจากคำกลึงเข้ามาหมู่บ้านตาด มันเป็นทางตอนหนึ่งที่ยังไม่เสร็จ

พูดไปพูดมาท่านก็ถามถึงเรื่องทางเข้าวัด เราอยากตอบตั้งแต่ยังไม่ถามเข้าใจไหม เราตอบทันที พอตอบท่านจับบั้งเหียนขึ้นมถือเลยว่ เงินก้อนนี้ยังมีอยู่อย่างนั้น

ๆ ท่านว่าอย่างนั้นนะ ท่านไปจากอุดรแล้วท่านยังได้ดูแลอยู่บัญชีเงินทุกอย่าง อยู่กับท่านหมดนะ เงินยังมีอยู่ก้อนหนึ่งที่จะเอามาสร้างเหล่านี้ พอไม่นานท่านสั่งมาเลยเห็นไหมล่ะ ทางสายนี้จึงรีบไปไม่ทราบว่ามีใครทำ ก็ผู้ว่าชัยพร ไปเจอกับเราอยู่ที่อุดรติดถ์ ท่านบอกว่าเงินก้อนนี้ยังอยู่ท่านควบคุมอยู่ ฟังว่าจะเป็นอย่างนั้น นั่นถึงทราบได้ชัดเจน ยังไม่ได้จ่ายไปไหน เดี่ยวจะพิจารณา ท่านว่านะ ก็พิจารณาจริง ๆ เอาจริง ๆ ตั้งแต่ครั้งทางระยะนี้ถึงโน้นเป็นเงินก้อนที่พูดกันว่าผู้ว่าชัยพร อันหนึ่งเขาก็ทำมาบ้างแล้ว ท่านถามอีกล่ะซีเพราะท่านเกี่ยวโยงกับทางเหล่านี้หมดมาตั้งแต่เดิม จึงทราบหมด

เป็นคนดีมาตั้งแต่เดิมผู้ว่าคนนี้เป็นลูกศิษย์พระกรรมฐานด้วยแล้วต้องดี ไม่ได้ไม่ได้ กับเราด้วยแล้วดีเบี่ยงเลย อันนี้ดูได้ทราบว่าจะได้ย้ายมาอยู่อุดร วังนั้นนะ มาอยู่ที่นี้ อีก มาอีกก็ถูกตีอีกละ โดนตีอยู่เรื่อย มาที่นี้เอาละ ชื่นขึ้นขึ้น ยิงทางเข้ามวัดป่าบ้านตาด บริเวณนี้เกี่ยวกับน้ำกับท่า บอกคำเดียวเท่านั้นไม่ต้องพูดมาก ปืบเลย เพราะเป็นปรกตินิสัยอย่างนั้น คึกคักเอาจริงเอาจัง เป็นคนมีฐานะมาตั้งแต่เดิมไม่ใช่คนกระจอกงอแงอ่อนนะ พอจะมากอบมาโกย อันนี้เราไม่สงสัยเลย เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าเป็นคนดี พอตินายกท่านก็เลยส่งมาทางนี้ ท่านรู้จักใจเรานะนายกคนนี้นายกก็รู้จักใจหลวงตาเหมือนกันนะ เลยส่งชัยพร เป็นลูกศิษย์เก่ากลับมาทางนี้ เราเดาเอาเฉย ๆ นี่แหละ ก็เห็นส่งมาทางนี้ หรือจะว่าเป็นคนเก่าเคยอยู่แล้วก็มาอยู่ไม่ใช่ซะ อาจต้องมีเหตุผล

ผู้ว่าคนปัจจุบันจะครบเกษียณแล้วนะ ผู้ว่าคนนี้ก็เป็นคนอุดรติดถ์ ผู้ว่าชัยพรก็เป็นคนอุดรติดถ์ ผู้ว่าทั้งสองเป็นคนอุดรติดถ์ทั้งนั้น ลูกศิษย์ผู้ว่าคนนี้ก็ไล่เบี่ยง ๆ เหมือนกัน ผู้ว่าคนที่จะเกษียณไปเดี๋ยวนี้นะ แล้วผู้ว่านั้นก็มาแทน อยู่จังหวัดอุดรติดถ์ด้วยกัน เป็นคนดีทั้งสอง ผู้ว่าคนนี้ก็เอาการเอางาน คนที่จะเกษียณไปนี้ เอาการเอางานทางวัดทางวาติอยู่ตลอด อย่างผ้าป่าเรานี้ได้ตั้ง ๕ ล้านกว่าของเล่นเมื่อไร เมืองอุดร เราก็พูดสองสามประโยคเท่านั้นละ ผู้ว่าอย่าให้ขายหน้านะ นี่เป็นบ้านนายก นายกนี้นายกเรา ขายหน้าไม่ได้นะ เมืองนั้นเท่านั้นเมืองนี้เท่านั้น เมืองอุดรได้ ๕๐ สตางค์นี้ไม่ได้เด็ดขาดนะ ผมจะจัดการเองว้างัน ฟาดมาตั้ง ๕ ล้านกว่า ๆ ของเล่นเมื่อไร ผู้ว่าคนนี้นะ

พูดเรื่องนี้ก็พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องชาติบ้านเมืองของเราอีก ที่นี้ก็อดคิดไม่ได้ละ เราเป็นจุดศูนย์กลางเป็นธรรม ดูให้ทั่วถึงตลอด ดูด้วยความเป็นธรรมทุกอย่าง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก หนักบอกว่าหนัก เบาบอกว่าเบา เวลาที่เราเป็นกังวลกับท่านนายกอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน แต่นี้ยังไม่ได้พบกัน ถึงพบกับท่านก็ตาม ก็ยังสู้เราพิจารณาของเราแล้วพูดเองของเราไม่ได้ อันนี้ไม่ได้เกี่ยวกับนายกนะ ไม่ได้รู้เรื่องกันละ ด้วยการพินิจพิจารณาของเราต่างหากที่เราจะนำมาพูดเวลานี้

คือนายกของเรานี้เป็นคนดีอยู่แล้วตั้งแต่ดั้งเดิมมา เป็นคนดีมาโดยลำดับลำดับตลอดมาจนกระทั่งถึงเป็นนายก ที่นี้เมื่อเป็นนายกแล้วก็ยิ่งเพิ่มกำลังวังชาความสนอกสนใจวิ่งเต้นชวนขายทุกแง่ทุกมุม จนจะไม่มีเวลาหลับเวลานอนนะเวลานี้ รู้สึกว่านายกเรานี้หนักมาก ขอให้พี่น้องชาวไทยเรา วรราชการต่าง ๆ กรุณาทราบทั่วถึงกันด้วยว่านายกนี้เป็นหัวใจของชาติ เวลานี้รวมหัวใจของชาวไทยเราอยู่กับนายกคนเดียว นายกเวลานี้หนักมาก ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน พวกวงการต่าง ๆ ที่เราจะจัดทำขึ้น ๆ ขอให้รอขอให้พิจารณาผ่อนหนักผ่อนเบา เพือนายกของเราซึ่งเป็นหัวใจของชาติด้วยนะ ถ้าไม่อย่างนั้นจมได้ คนดีใช้ไม่หยุดไม่ถอย ชี้ชี้ยาแหลกได้นะ

นี่เราได้ของดีมาแล้วก็ต้องมีการทะนุถนอม รู้จักประมาณในการพึงพิงอาศัยซึ่งกันและกัน อย่าเห็นแก่ได้แก่เอา เห็นว่าติดต่อเรื่องอะไรท่านก็ช่วย ๆ ท่านก็คนคนหนึ่งเหมือนกันกับเรา แล้วแบกคนทั้งประเทศ ขอให้คิดส่วนนี้ให้มากนะ โครงการของเราเต็มทั่วประเทศก็อยู่ในหัวใจของนายก เป็นจุดศูนย์กลางก็อยู่ที่นี้ ขอให้รู้จุดนี้เป็นจุดที่แบกที่ทรมานหนักมากทีเดียวเวลานี้ โครงการทางโน้นเท่านั้น ๆ เท่านั้นปีเท่านั้นปีก็อยู่ในหัวอกนายกทั้งนั้น เราอดคิดไม่ได้นะ เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องเราทุกหน่วยในวงราชการ โครงการใดก็ตามขอให้พิจารณาสังเกตไว้ด้วยดี อย่าได้สุมสี้สุมหัว ขอได้ขอเอา ๆ อย่างนั้นใช้ไม่ได้ เรียกว่าไม่มีประมาณ เห็นแก่ได้ก็ไม่ถูก

อันนี้ผู้ที่วิ่งเต้นชวนขายแทบจะไม่มีลมหายใจเวลานี้ เท่าที่เราทราบมาโดยลำดับ ตั้งแต่ก้าวขึ้นเป็นนายกนี้ไม่มีเวลาเลย ชวนขายเพื่อโลกทั้งนั้นทีเดียว ว่าอะไร ๆ ถึงไหนถึงกัน ๆ เพื่อประโยชน์แก่โลก ที่นี้โลกทั้งหลายเมืองไทยเรานี้มีประมาณเท่าไร ๖๒ ล้านคน ควรจะพิจารณาถึงจุดศูนย์กลางคือหัวใจของชาติเราบ้าง เวลานี้หนักมากขนาดไหนใคร ๆ ก็ทราบด้วยกันทุกคน ควรจะพิจารณานะ วรราชการต่าง ๆ โครงการใด ๆ ที่มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด ให้พักไว้ก่อน ๆ เวลานี้ขอขบิณฑบาตขอให้พักไว้ก่อนเป็นระยะ ๆ ไป อย่าทุ่มลงไป ๆ ตายได้นะ

คนเรานี้ตายได้ด้วยกัน เวลานี้เราเห็นใจนายก ท่านไม่ได้มาเกี่ยวข้องอะไรกับเรานะ เราหากดูตลอดเวลา เรื่องธรรมต้องเป็นอย่างนั้นต้องดูให้สม่ำเสมอ นี่หนักมากบอกว่าหนักมากเวลานี้ ดีไม่ดีคนที่ไม่ได้สนใจก็จะตำหนิติเตียนนายกกว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เจ้าของคิดคอยจะกินอย่างเดียวไม่ได้ดูผู้ชวนขายใช้ไม่ได้แบบนี้ ให้พิจารณาหัวอกกันซิ ผู้วิ่งเต้นชวนขายแทบเป็นแทบตาย ใครจะทุกข์ยิ่งกว่านายกเวลานี้เราพูดได้อย่างจริง ๆ เลยนะ นายกนี้ตั้งแต่ตื่นนอนแล้วก็ชั่วโมงถึงที่ทำงานแล้ว ฟาด ๓ ทุ่ม ๔ ทุ่มถึงได้กลับบ้าน ฟังซิหนักไหม ไอ้เรานี้หลับครอก ๆ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่ง ๔ ทุ่มมันถึงตื่น กับข้าวมีอะไรบ้างไหมวันนี้ พอตื่นขึ้นมาจะมากินข้าวแล้ว ทาง

นั้นตื่นขึ้นมาไม่ได้สนใจกับท้องกับปาก สนใจกับประชาชนเป็นส่วนมาก วังต้นตั้งแต่เข้ายันคำ ๆ ถึง ๓ ทุ่ม ๔ ทุ่ม บางวันก็ตึกกว่านั้นก็มี ฟังซินะ เราควรจะเป็นใจผู้รับใช้พี่น้องทั้งหลาย

คำว่านายก ๆ ก็คือผู้รับใช้พี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ ก็คอยดั่งคอยลากคอยเข็นเรียกว่ารับใช้ใช้ไหมละ เราก็คงจะเห็นใจซิ อย่าไปคิดแต่ว่าจะตักตวงเอาอย่างเดียว ๆ ใช้ไม่ได้ละ ผิด อันนี้ผิดบอกว่าผิด ขอให้พี่น้องหนักผ่อนเบา เวลานี้กำลังหนักมากนายกเรา เราเห็นใจ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทุกคนทั่วประเทศไทยเรา เฉพาะอย่างยิ่งวงการต่าง ๆ ขอให้พิจารณาในโครงการต่าง ๆ ที่จะนำออกมาเสนอจุดศูนย์กลางคือหัวใจของชาติได้แก่นายกเรา ขอให้พิจารณาผ่อนหนักผ่อนเบาไว้ แล้วก็ค่อยทยอยกันเข้าไป ๆ การก้าวเดินของงานเราก็จะเป็นความจริงถาวรแน่นอนหนามันคงราบรื่นดังงามต่อไป ถ้าใครก็บุกเข้าไป ๆ นี่ตายได้นะ

เราจะไปหาคนไหนคนดีอย่างนี้ หามาแทบล้มแทบตาย เมืองไทยจะถล่มนี้เป็นเพราะคนดีหรือคนชั่วพิจารณาซิ ที่นี้เมืองไทยกำลังกระเตื้องขึ้นมา ที่ไหน ๆ ก็กระเตื้องขึ้นมาเพราะหัวใจของชาติคนเดียวนี้เอง ที่เอาจริงเอาจังต่อพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย ไม่ได้ชวนขวยเพื่อตัวเองยิ่งกว่าชาติบ้านเมืองนะ ขอให้เห็นใจ อันนี้เราอดวิตกวิจารณ์ไม่ได้ ตั้งแต่เริ่มเป็นนายกมานี้เราพิจารณาโดยลำดับลำดับ ไม่มีใครมาบอกมาสั่งมาเสียเราเรื่องเหล่านี้ เป็นเรื่องของเราพิจารณาเองในฐานะที่ว่าเป็นธรรม ธรรมนี้ดูครอบโลกธาตุไปหมดเลย อันไหนที่หนักก็บอกว่าหนัก อย่างนายกเวลานี้หนักมากขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจ พักผ่อนหย่อนทุกสิ่งทุกอย่างไว้ อย่าเห็นแก่ได้แก่เอา คนนั้นก็ขออันนั้น คนนี้ก็ขออันนี้ ไม่ได้จะทำอย่างนั้นผิด ให้รู้ว่าการผิดความถูกคือความเลยประมาณผิดไปได้เลย อย่างนี้ละ

โครงการนั้นโครงการนี้ มาที่ไหนขอย่งไปหมด ไม่ได้คิดเห็นผู้ให้เลย ผู้ให้ก็เป็นคนเหมือนกันกับเรา ควรเป็น-เป็นได้ ควรตาย-ตายได้เหมือนกัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายเฉพาะอย่างยิ่งวงการ เราขอขบิณฑบาตเลย ขอให้พิจารณาด้วยดีก่อนที่จะมาเกี่ยวข้องกับนายก ซึ่งรับภาระหนักอยู่แล้วเวลานี้ ขอให้พักผ่อนหรือว่าหย่อนลงไปเป็นลำดับลำดับให้พอเหมาะพอดี นี่เป็นความสมควรอย่างยิ่งแล้ว อย่าขอสุมสี่สุมห้า เวลานี้หนักมากเราถึงได้พูดออกมา คือทนไม่ได้นั่นเอง มันพิจารณาอยู่ตลอดเวลาจะว่าอะไร ตื่นนอนก็พิจารณาแล้วเรื่องเหล่านี้ เรื่องโลกเรื่องสงสาร

อยู่กับโลกเราต้องพิจารณาเรื่องโลก หนักเบาผิดถูกชั่วดีขนาดไหน มันจะทราบในตัวของมันเอง นี่ก็รู้สึกว่าคุณที่เรานี้หนักมากเวลานี้ให้จำเอานะ ใ้ผู้ชั่วมันหนักไปทางไหนก็ดูเอา ดูมันแล้วไม่ต้องเอามาวินิจฉัย มันจะมาโดนจุมูกเหม็นคลุ้งไปหมด ใ้คน

ช่วยอย่าเอามาพูด นี่เราพูดถึงเรื่องคนดีให้รู้จักใช้กันใช้คนดี อย่าใช้แบบหักโหมอย่างนี้ อย่างที่เป็นอยู่เวลานี้เรียกว่าแบบหักโหมก็ไม่ผิด หักโหมเกินไป ให้ค่อยเบาลง ๆ ซิ พิจารณาอันใดที่ควรยังงั้นแล้วค่อยพิจารณาค่อยทยอยกันไป ๆ ผู้ก้าวเดินก็ได้มีลมหายใจติดตัวบ้าง อันนี้มีแต่เรื่องลมหายใจเพื่อโลก ๆ เจ้าของลมหายใจออกแถมกะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วถึงกัน

หลวงตากีเป็นผู้หนึ่งในนามที่ช่วยชาติบ้านเมือง ด้วยความเมตตาทางด้านอรรถธรรม อันไหนที่หนักมากไปเราก็บอกจริง ๆ อย่างนี้ อย่างนี้หนักมากไปขอให้ผ่อนลง อย่าให้หนักมากยิ่งขึ้นแล้วให้ลด เท่าที่หนักอยู่เวลานี้ก็หนักมากแล้ว อย่าให้เลยนี้ไป แล้วให้ลดที่หนักมากยิ่งขึ้นไป ส่วนที่จำเป็นที่ได้รับภาระไว้แล้ว ก็เป็นเรื่องของนายกท่านจะค่อยพยายามตะเกียกตะกายของท่านเอง อย่าเอาอะไรไปเพิ่มท่านอีกให้หนักมากยิ่งขึ้น จิบหายได้นะเมืองไทยเรา กว่าจะได้คนดีมาใช้ในบ้านเมืองแต่ละคน ๆ หาได้ที่ไหน หาได้มีแต่ส้วมแต่ถ่านกินบ้านกลืนเมืองอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา

เมืองไทยกำลังจะแตกยังไม่รู้อยู่หรือ เวลานี้ได้ผู้ดีขึ้นมาช่วยฟื้นฟูเราก็ดูต้องรู้จักใช้ซิ อย่าหักโหมจนเกินไป ใช้ไม่รู้จักประมาณเสียได้นะ ขอให้พี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากันทราบทั่วถึงกัน เฉพาะอย่างยิ่งวงการอย่าทุ่มเข้ามา ๆ โครงการนั้นโครงการนี้ยุ่งเข้ามาให้ผู้เดียวรับ ตายได้นะ ให้ผ่อนผันสั้นยาวกัน เรื่องการดำเนินคดีเตียนกัน อย่าไปดำเนินคดีเตียนกันอย่างง่ายตาย คนหนึ่งชวนชวายเป็นแทบตาย คนหนึ่งไม่มีอะไรมีแต่ปากแหว่ ๆ ไม่สนใจก็ดุกีบ่น ถ้าสนใจก็ตื่นะ อย่างนั้นใช้ไม่ได้ ต้องพิจารณา ผู้ชวนชวาย-ชวนชวายเต็มกำลังความสามารถ ผู้ที่นั่งฟังหรือนั่งพูดอยู่เฉย ๆ มันพูดง่ายหนา ไอ้ลั่นนี่มันพูดง่ายตำหนิง่าย ง่ายกว่าชมเสียด้วย เมืองไทยเราให้จำให้ตื่นะ

คอยแต่จะตำหนิ ๆ ไม่สนใจก็ตำหนิ ๆ ผู้ทำ-ทำแทบตาย ให้จำคำนี้เอาไว้นะ ให้ต่างคนต่างเฉลี่ยเผื่อแผ่ให้พอเหมาะพอดีทั่วถึงกัน อย่างไรก็ตามเป็นไปเมืองไทยเรา ขอให้พี่น้องชาวไทยที่เป็นเจ้าของของชาติ และเป็นผู้โอบอุ้มหัวใจของชาติไว้ ทะนุถนอมไว้เพื่อประโยชน์ของชาติเราด้วยดีก็แล้วกัน อย่าหักโหมเกินไป อย่าทุ่มเกินไป อย่าเห็นแก่ได้เกินไป เสียไม่ดี ให้พอเหมาะพอดี ท่านเหล่านั้นที่ดำเนินงานแล้วท่านจะก้าวของท่านไปเรื่อย ๆ ไม่หยุดไม่ถอย ไอ้เราผู้อยู่ข้างนอกก็อย่าเอาอะไรทุ่มเข้าไป ๆ ตายได้นะ อันนี้เป็นของสำคัญอันหนึ่ง จึงได้เตือนบรรดาพี่น้องของเราทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งวงการ หน่วยราชการต่าง ๆ ที่มีโครงการติดแนบ ๆ ที่จะสุ่มเข้าไป ทุ่มใส่นายกคนเดียวให้ตายนั้นมีอยู่มากนะเวลานี้ ขอให้ผ่อนลงเหล่านี้นี้ ให้ออไว้เป็นจังหวะ ๆ อย่าให้หักโหมจนเกินไป จำเอานะทุกคน วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

สรุปทองคำ ดอลลาร์วันที่ ๗ ทองคำได้ ๓ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๐๑ ดอลลาร์

ที่จะไปทำเนียบก็เพราะว่า ท่านอยากให้เป็นที่ลี้ภัยแก่ทำเนียบรัฐบาล ไปมอบ
ทองคำนะ ที่แรกเราว่าจะไปมอบที่ธนาคารชาติ แต่เราก็สั่งไปด้วยว่าจะมอบธนาคาร
ชาติต้องเรียนนายกให้ทราบ ให้ท่านพิจารณาอีกทีหนึ่ง ท่านเห็นสมควรยังงี้ให้มอบเป็น
เรื่องของท่านทั้งหมด พอทางธนาคารชาติเรียนทางนายก ท่านก็เลยขอให้ไปทำเนียบ
เพื่อเป็นที่ลี้ภัย ตกลงก็เลยจะได้ไปทำเนียบ

มาจากไหนกันบ้าง(มาจากสุโขทัยครับ) มีอะไรบ้างล่ะ (มาเยี่ยมหลวงตา)
จังหวัดสุโขทัยหลวงตาก็คือไปเทศน์แล้วนี่ สุโขทัย พิษณุโลกไปหมด ภาคเหนือนี้ทุก
จังหวัดนะ เชียงใหม่ ๒ ครั้ง เชียงราย ๒ ครั้ง นอกนั้นจังหวัดละครั้ง ๆ หมด ภาค
อีสานหมด บางแห่งก็ ๒ ครั้ง ๓ ครั้งเหมือนกันอีสาน บางจังหวัดนะ ภาคกลางก็เรียก
ว่าหมด อยู่กรุงเทพฯ นั้นแหละมากกว่าเพื่อน ในภาคกลางก็หมด ภาคตะวันออกก็
หมด ที่เราเสียใจก็คือเราไม่ได้ไปภาคใต้ ที่เรากำหนดกฎเกณฑ์ไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะ
ภาคใต้เป็นภาคที่ใหญ่โต เราจึงกะเอาวาระสุดท้ายแล้วเราจะไปภาคใต้ จากนั้นเรารู้
สึกจะลี้ภัยไปเลยนะ

ทีนี้พอทำไป ๆ ร่างกายสังขารมันไม่อำนวยอ่อนลง ๆ สุดท้ายเลยไปไม่ได้ จึง
ขอได้รับความเห็นใจจากบรรดาพี่น้องชาวภาคใต้ของเรา เรามุ่งหวังอย่างแรงกล้าเสมอกัน
หมดนะ แต่ธาตุขันธ์มันไม่อำนวย ทีนี้เราไปไม่ได้แล้ว ภาคใต้ก็ไม่ใช่บ่อย ๆ จะต้องไป
จังหวัดนั้นจังหวัดนี้ มาคำนวณดูกำลังหมดแล้วไปไม่ได้ เลยต้องได้ข้อร้องจากพี่น้องทั้ง
หลายทางภาคใต้อย่างได้เสียอกเสียใจ เรามีความเมตตาสงสารทั่วหน้ากันหมด แต่กำลัง
วังขามันไม่เอาเรื่องกับเรา ก็จึงเรียนตามนี้ เพราะฉะนั้นถึงไม่ได้ไปภาคใต้ เพราะธาตุ
ขันธ์ไม่อำนวย ไปไม่ได้แล้ว ภาคเหล่านี้ก็เหมือนกัน ที่เขามานิมนต์ไปที่ต่าง ๆ นี่ไม่ได้
ไปให้ทุกงานนะ คือจำเป็นจริง ๆ เราจะไปให้ ถ้าไม่จำเป็นเรายังไม่ไป แม้จะใกล้ก็ตาม
ก็อย่างนั้นแหละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd